

Dobromir Durczewski

Nadziejowo, pow. Środa. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 7, 99-100

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

MYŚLIBORZYCE, pow. Brzeg

patrz
wczesne średniowiecze

NADOLE, pow. Wejherowo

Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
P.P. PKZ Oddział
w Warszawie

Badania prowadziła mgr Barbara Buczek-Płachtowa. Finansowała Dyrekcja Budowy Elektrowni Wodnej " Żarnowiec". Pierwszy sezon badań. Osada kultury wschodnio-pomorskiej z przełomu okresu halsztackiego i lateńskiego oraz ślady osadnictwa neolitycznego.

Ratownicze badania związane były z budową hotelu robotniczego dla budowniczych elektrowni. Stanowisko położone jest na łagodnym stoku pomiędzy pasem zalesionych wzgórz morenowych, a zachodnim brzegiem Jeziora Żarnowieckiego, przy drodze z Opalina do Nadola. Cała powierzchnia badanego terenu została znivelowana przy pomocy spychacza do głębokości około 50 cm. Na powierzchni znaleziono liczną ceramikę od neolitycznej do późnośredniowiecznej, dużą ilość drobnych odłupków i wiórów krzemianych, oraz jedno narzędzie krzemienne.

W miejscu największego skupienia ceramiki / głównie typu wschodnio-pomorskiego/ wzgórze przecięte poprzecznym wykopem, biegnącym od lasu do drogi. Przebadano 410 m².

W połowie szerokości wzgórza, na głębokości około 50 cm od obecnej powierzchni odsłonięto dwa intensywne zaciemnienia ze spalenizną i drobnymi węglami drzewnymi. Towarzyszył im jeden ułamek naczynia neolitycznego.

Na spadku wzgórza, przy samej drodze odsłonięto pięć dalszych palenisk kamiennych ze śladami długotrwałej eksploatacji oraz dwie niewielkie jamy wypełnione ceramiką kultury wschodnio-pomorskiej, oraz licznymi ułamekami polepy z odciskami drewna.

Badania ze względu na konieczność zagospodarowania nie będą kontynuowane. Przez cały czas trwania prac budowlanych prowadzone są nadzory archeologiczne.

NADZIEJOWO, pow. Środa
Stanowisko 1

Konserwator Zabytków Archeologicznych
w Poznaniu

Badania prowadził mgr Dobromir Durczewski. Finansował WKZ w Poznaniu. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko ludności kultury łużyckiej z okresu halsztackiego.

Cmentarzysko położone jest 150 m na zachód od drogi ze Środy do Grabowa, po północnej stronie drogi z Nadziejowa do wsi Mądry. Badania ratownicze przeprze-

wadzono na skraju zachodniej części cmentarzyska - zagrożonego wybieraniem piasku. Główna część cmentarzyska została już wcześniej zabezpieczona.

Odkryto 10 pochówków ciałopalnych, położonych w piasku na głębokości od 40 do 120 cm. Wyróżniono wśród nich 9 grobów bezpopielnicowych. Jeden pochówek nie został sklasyfikowany, gdyż uległ on przed badaniami częściowemu zniszczeniu. W większości pochówków przepalone kości umieszczone były w jamach. W niektórych grobach występowały resztki stosów. Sześć posiadało szczątkowe obstawy kamienne, a w siedmiu występowały przystawki, z których część była rytualnie zniszczona. Ilość przystawek w grobach wahała się w granicach od 4 do 12 sztuk. W pochówkach obok ceramiki odkryto jeszcze 2 paciorki szklane, szpilę brązową oraz grzechotkę.

NOWA CEREKWIA, pow. Głubczyce

patrz

epoka brązu

NOWA HUTA - Pleszów I
Stanowiako 17

patrz

neolit

OSIEK -PRACZ, pow. Wyrzysk

Muzeum im. Leona Wyczółkowskiego
w Bydgoszczy

Badania prowadził mgr Wojciech Kuczkowski.
Finansował WKZ w Bydgoszczy. Drugi sezon
badań. Cmentarzysko z okresu halsztackiego
i lateńskiego.

Przebadano teren o powierzchni około 6 arów. Stwierdzono na podstawie rozrzutu ceramiki, kości ludzkich i przepalonych kamieni, że obszar cmentarzyska wynosi od 4 do 5 hektarów. Ogółem odkryto i wyeksplorowano 9 grobów w tym: 3 popielnicowe, 5 kloszowych i 1 skrzynkowy z obwarowaniem kamiennym. Groby kloszowe zawierały 2 lub 3 naczynia dodatkowe. W obrębie grobów znajdowały się ogniska i paleniska.

Na południowo-zachodniej skarpie wzgórza natrafiono na całe zespoły palenisk, które tworzą regularne rzędy. Gruba warstwa specjalnie dobranych łupanych kamieni oraz przepalonego drewna świadczy, że paleniska te były wielokrotnie używane. Na niektórych z nich znaleziono kości zwierząt m.in. dzikiej, oraz fragmenty naczyń, będące pozostałościami po stypach pogrzebowych. Kilka większych palenisk o średnicy około 2 metrów służyło jako miejsca ciałopalenia.